

Naslov:
FIJAT I NJEGOVA DECA

09.05.08. - pravda

Na svetskoj sceni 1968. bila su „Deca cveća“. Bio je to svetski trend, igrala se „Kosa“ i u Beogradu, i pevalo se „Daj nam sunca...“. Danas na 40. godišnjicu istorijske 1968. iz Kragujevca, nekad prestonog srpskog grada, kreće novi pokret „Deca Fijata“. Rodonačelnik ovog pokreta, dosadašnji gradonačelnik Verko Stevanović ponosno je uzviknuo: „Ja sam dete Fijata“, a onda su svi prisutni povikali „Mi smo deca Fijata“. Glavni gurui ovog novog pokreta su Boris Tadić, Mlađan Dinkić i Boža Đelić. Simboli su Fijatov znak i čuveno penkalo Bože Bruke ili Bože Đelića. Penkalo Bože Bruke kruži po Srbiji i ide od usta do usta baš kao nekada narodna pesma.

Sam predsednik Fijata bio je iznenađen da je Fijat u Srbiji ostavio toliko potomaka. U Italiji su se i vlasnici zvali Anjeli a ne Fijat, a u Srbiji se toliko ljudi zove i preziva Fijat. Pomenuti funkcioner Fijata živeo je u uverenju da u Kragujevcu žive potomci Karađaorđa ili Miloša ili ljudi nekih prezimena koja se završavaju na ić, kad ono svima je otac i deda i pradeda - Fijat.

Italijani su poznati po tome da vole, čak obožavaju majke, mame. Pa je tako on ove dične sinove i kćeri, unike i praunuke Fijata upitao ko im je majka? Zašto majku niko ne pominje, jer majka je majka pa bila ona i maćeha. Ali potomci Fijata ni da zucnu, ćute kao zaliveni. Rekli bi oni nešto ali ne daju Verko, Boris, Mlađan i Boža Bruka.

Ne daju da se pomene majka. Ni „Zastava“, a kamoli „Crvena zastava“. Ne sme niko da pomene legendarnog Zastavinog generalnog direktora Prvoslava Rakovića, on kao da nema potomaka. Reći će neko pa to je u redu on je bio komunista i o njima se ne može lepo govoriti.

Ali neka nam neko objasni zašto niko ni da pomene Milana Mišu Beka? Ako bi sada govorio o očuvanju Zastave iz vremena sankcija i Miloševićevog režima ili vlade Mirka Marjanovića prigovorili bi mi da sam ličan. Zato, kako bih pokazao svoju principijelnost, pominjem samo Milana Beka Mišu. Koliko se samo žuči izlilo na njega i koliko podsmeha, što je održavao proizvodnju u Zastavi i što je zajedno sa 35.000 radnika u bombardovanju čuvao i štutio fabričke pogone. Kojom je brzinom i sa kolikim radničkim požrtvovanjem posle bombardovanja obnovio Zastavu.

U napadima na njega prednjačili su ovi koji su sada lažni predizborni usrećitelji Kragujevca, koji bezočno lažu o trista hiljada automobila neznanog tipa koji će se proizvesti dogodine?! Ispada da će to biti neka fabrika za proizvodnju univerzalnog tipa koja će proizvoditi ne samo razne tipove iste marke već i razne tipove autobomobila i Fijata i Mercedesa i Volksvagena istovremeno! Torino se se seli u Kragujevac! I Juventus!

Niko ni da pomene Milana Mišu Beka i njegovu veru u Zastavu, njegov rad na očuvanju Zastave. Pa jeste da Milan Beka ima nadimak Miša, što pomalo asocira na komunističkog druga, ali to nikako ne znači da u njemu možemo videti isključivo prekaljenog komunističkog pregaoca. U vreme njegovog direktovanja u povezanom metalском pogonu radilo je oko 80.000 radnika, a u samoj Zastavi bilo je 35.000 zaposlenih. Još su nam u sećanju oni inače nezaboravni trenuci kada su Božidara Đelića Bruku radnici jurili po Kragujevcu. Još uvek njegov poderani sako, poput skalpa, krasi vitrine radničkih sindikata.

Naime, poslepetooktobarski dosovski vlastodršci pristigli su u Zastavu sa namerom da je likvidiraju i prinesu kao žrtvu na oltar svoje „revolucije“. Da dobiju saglasnost radničke klase i „Crvenog barjaka“ za svoja antiradnička zlodela. Ali naiđoše na otpor i pobegoše pocepanih rukava i gaća, glavom bez obzira. E, da su tako postupili radnici likvidiranih najvećih banaka

u Srbiji gde bi nam bio kraj. Ali, Mlađan Dinkić nosio je kalašnjikove i heklere, nastupao naoružan do zuba. Pala bi tu i krv u odbranu Dinkićevih interesa.

Iz tako sačuvane Zastave dosovci isteraše na ulicu 20.000 radnika i dođoše uoči ovih izbora kao usrećitelji za onih preostalih 15.000 da ih još jednom prevare i slažu.

Ali, da je laž i prevara u pitanju to već svi znaju, zato je važno da se velika korist izvuče iz ovog novog brenda – „Deca Fijata“. To će doneti neverovatnu i basnoslovnu korist. Slike Tadića, Dinkića, Verka i Bože Bruke sa kokardama na kojima je ukršten znak Fijata i izdajničko penkalo Bože Bruke, pa replike penkala... Trebalo bi da ide „kao alva“.

No, slutim da će ipak sve završiti tako što će se poderanom Đelićevom sakou u radničkoj vitrini kao trofeji priključiti i Tadićevi i Mlađini isto tako poderani sakoi. Verko je Kragujevcanima sugrađanin koji im je na oku pa nema potrebe za ovom vrstom uspomene. Slutim da će „Deca Fijata“ ostati i bez oca i bez majke. I bez Fijata i bez Zastave. Ali, ostaće priča o začetku jednog novog pokreta u Srbiji koji će imati različita imena: Deca Solane, Deca Mercedesa, Deca Opela, Deca Pežoa, Deca Volksvagena, Deca Rena, Deca Lafarža, Deca Filipa Morisa...

Samo će Srbi ostati sirotani čiji se očevi i majke nekako prozaično srpski zovu i prezivaju.

Milorad Vučelić